

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010572
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117010572.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci proti obžalovanému G. L., narodenému dňa XX. C. XXXX v U., trvale bytom T., G. č. XX/X, trestne stíhanému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného G. L. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16. apríla 2018, č. k. 15T/22/2017-122, rozhodol na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. augusta 2018 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. L.
z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 16. apríla 2018, č. k. 15T/22/2017-122 bol obžalovaný G. L. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť tým, že maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, keď predmetné protiprávne konanie mal spáchať na tom skutkovom základe, že: „hoci mu bol rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Hlohovec č. ORPZ-TT-ODI4-190/2016-P zo dňa 24.08.2016 právoplatným dňa 24.08.2016 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, dňa 27.08.2016 v čase približne o 22.20 hod. v T. na ulici U. viedol osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo Spider s ev. číslom BL433DU striebornej metalízy, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Hlohovec“.

Za to mu okresný súd podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorových vozidiel akéhokoľvek druhu (všetkých druhov) v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd súčasne zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn.: 0T/217/2016 zo dňa 20.10.2016, právoplatným dňa 20.10.2016 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd svoj rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 122 - 125 spisu nasledovne (citácia):

„Na Okresný súd Trnava bola dňa 30.03.2017 podaná na obžalovaného obžaloba Okresnej prokuratúry Trnava sp. zn. 4 Pv 409/16/2207-9 zo dňa 24.03.2017 na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 16.04.2018, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a poučení podľa § 257 Trestného poriadku (ďalej aj Tr. por.) urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd prijal, pričom zároveň vyhlásil, že ďalšie dokazovanie sa vykoná len v súvislosti s rozhodnutím o treste.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplynulo, že tento bol doposiaľ 5x súdne trestaný za druho- a rôznorodú trestnú činnosť, a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) resp. písm. f) Trestného zákona, prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona (č. I. 107-108 spisu).

Z odpovede na lustráciu v registri priestupkov vyplynulo, že tento bol pred spáchaním prejednávaneho skutku celkom 3x priestupkovo postihnutý, a to za priestupok proti verejnému poriadku, priestupok proti majetku a za priestupok na úseku cestnej premávky (č. I. 104 spisu).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/217/2016 vyplynulo, že obžalovaný bol trestným rozkazom sp. zn. OT/217/2016 zo dňa 20.10.2016, právoplatným dňa 20.10.2016, uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 1 (jeden) rok a zároveň trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 1 (jeden) rok. Z obsahu tohto trestného rozkazu vyplynulo, že obžalovaný sa tohto prečinu dopustil identickým konaním ako v prejednávanom prípade s tým, že tohto konania sa dopustil dňa 17.10.2016. Trest odňatia slobody bol obžalovanému v tomto prípade uložený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona za súčasného použitia § 36 písm. l) a § 38 ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona (č. I. 49 pripojeného spisu).

Odôvodnenie výroku o treste:

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je, ak páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je, ak páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradiť páchateľa na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného ako aj z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/217/2016 vyplynulo, že obžalovaný spáchal trestný čin (pozn. 27.08.2016) pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/217/2016 (pozn. 20.10.2016), a preto mu bolo potrebné ukladať súhrnný trest. V danom prípade obžalovaný spáchal druhovo rovnaký prečin, teda súd ukladal obžalovanému trest podľa ustanovenia § 348 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého sa páchateľ tohto prečinu potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Pri úvahách o konkrétnom treste súd vychádzal zo zistenia jednej poľahčujúcej okolnosti, a to priznania sa obžalovaného a jeho úprimného oľutovania spáchania trestného činu a zo zistenia jednej priťažujúcej okolnosti, a to spáchania viacerých trestných činov. Súd teda zákonom ustanovenú sadzbu trestu odňatia slobody až na dva roky neupravoval, t. j. ani nezvyšoval jej dolnú hranicu a ani neznižoval jej hornú hranicu. Súd ďalej zohľadňoval fakt, že obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine, a preto súd vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste. Súd napokon pri úvahe o konkrétnej výmere trestu odňatia slobody vychádzal aj z toho, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/241/2016 zo dňa 23.11.2016, právoplatným dňa 23.11.2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, pričom skutok v tomto prípade (pozn. čo je zrejme zo spisovej značky a dátumu vydania a dátumu právoplatnosti predmetného trestného rozkazu) spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/217/2016, teda v prípade odsúdenia obžalovaného posledne označeným trestným rozkazom prichádza do úvahy vyslovenie neosvedčenia sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadenie výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace. Zohľadňujúc všetky vyššie uvedené skutočnosti súd považuje súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace nepodmienenčne za súčasného zrušenia výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/217/2016 zo dňa 20.10.2016 za trest primeraný, ktorý je spôsobilý zabezpečiť ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Pokiaľ ide o zavinenie obžalovaného, trestný čin spáchal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého Trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchateľ a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, nakoľko v jeho konaní bola prítomná tak vedomostná ako aj vôľová zložka konania.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, súd tak urobil s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na tomto mieste súd k návrhu prokurátora na zohľadnenie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (t. j. že páchateľ už bol za trestný čin odsúdený) uvádza, že pokiaľ ide o odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/114/2011 zo dňa 30.05.2011, v tomto prípade sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený (pozn. záznam č. 2 v odpise z registra trestov) a pokiaľ ide o odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/113/2008 zo dňa 07.10.2008, obžalovanému bol týmto rozsudkom uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou do 07.10.2009, ktorá už uplynula a obžalovanému nebol nariadený výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody, čo súd posúdil tak, že obžalovaný sa v tomto prípade osvedčil zo zákona podľa § 50 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého Ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil (pozn. záznam č. 1 v odpise z registra trestov).

K trestu zákazu činnosti súd udáva, že trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu súd obžalovanému uložil preto, že obžalovaný sa trestného činu dopustil v súvislosti s činnosťou (pozn. vedenie motorového vozidla), ktorej podmienky upravuje osobitný predpis. Čo sa týka konkrétnej výmery 18 (osemnásť) mesiacov trestu zákazu činnosti, súd zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný maril výkon úradného rozhodnutia opakovane. (pozn. 27.08.2016, 17.10.2016).

K možnosti aplikácie ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchateľa je jeho závažnosť nepatrná súd poznamenáva, aplikácia tohto ustanovenia v prípade obžalovaného možná nebola, a to z dôvodu, že hoci mu bol trest zákazu činnosti v správnom konaní uložený s právoplatnosťou od 24.08.2016, už dňa 27.08.2016 tento zákaz porušil.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný G. L., a to výlučne proti výroku o uloženom treste odňatia slobody (žiadne ďalšie výroky prvostupňového rozsudku odvolaním nenapadol, a to ani výrok o uložení trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov). Do dňa konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu obžalovaný G. L. odvolanie písomne neodôvodnil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Obžalovaný G. L. v konaní pred druhostupňovým súdom zotrval na svojom návrhovom prednese a v kontexte s vyššie špecifikovanými odvolacími dôvodmi namietal výmeru uloženého trestu odňatia slobody.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného G. L. ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku s akcentom na právny názor, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému považuje za zákonný a primeraný.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného G. L. nie je dôvodné.

Okresný súd Trnava predovšetkým zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 16. apríla 2018 v rozsahu č. I. 116 - 121 spisu všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj presvedčivo odôvodnil.

V dôvodoch rozsudku súd prvého stupňa správne vyhodnotil aj odpis z registra trestov obžalovaného a rovnako správne špecifikoval, na základe akých úvah dospel k ustáleniu rozsahu jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti (poľahčujúcej okolnosti v podobe priznania sa obžalovaného a jeho úprimného oľutovania spáchanej trestnej činnosti, a naopak priťažujúcej okolnosti spočívajúcej v tom, že mu ukladal súhrnný trest za spáchanie viacerých trestných činov), k následnému vyhodnoteniu vzájomnému pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, skúmajúc vo všetkých súvislostiach okolnosti plynúce z ustanovení § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zák. V zhode s postupom a závermi okresného súdu aj odvolací súd uzatvára, že pomer týchto poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je verifikovaný v súlade s dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní a tieto závery si v rozsahu dôvodov okresného súdu plne osvojuje.

Okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti, dĺžku páchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Nekonštatoval pritom prítomnosť žiadnych mimoriadnych okolností prípadu podľa § 39 Tr. zák.

V konečnom dôsledku v súlade s ustanovením § 348 ods. 1 Tr. zák., so správnym aplikovaním § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zák. dôvodne uložil obžalovanému G. L. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v zákonom stanovenej sadzbe vo výmere štyri mesiace. Aplikovanie ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. popri súčasnom použití § 42 ods. 1 Tr. zák. nebolo potrebné, pretože ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Z pohľadu hodnotenia odvolacích dôvodov obžalovaného krajský súd uvádza, že v posudzovanom prípade nie sú splnené žiadne zákonné podmienky na uloženie miernejšej sankcie v rámci zákonom fixne stanovenej trestnej sadzby uvedenej v § ustanovení 348 ods. 1 Tr. zák. (trest odňatia slobody vo výmere do dvoch rokov), a rovnako ani zákonom predpokladané náležitosti na tzv. podmienečné odsúdenie páchatel'a, teda podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody. V zhode so závermi prvostupňového súdu ani odvolací súd nekonštatoval prítomnosť podmienok stanovených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

V posudzovanej veci napokon odvolací súd nemohol pristúpiť ani k sprísneniu sankcie obžalovanému, pretože mu v tom bránil nedostatok odvolania prokurátora, ktoré by bolo podané v neprospech obžalovaného.

Odhladiac od naposledy uvedeného neodstrániteľného faktu však možno skonštatovať, že aj takto uložený trest vo svojej podstate obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák..

Správny je i ten výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný G. L. podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdnej trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Okresný súd rovnako zákonným spôsobom obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na primerane dlhú dobu osemnásť mesiacov, a to z dôvodov dôsledne špecifikovaných v napadnutom prvostupňovom rozsudku. Obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla, ktoré podmienky upravuje osobitný predpis. Pri stanovení výmery osemnásť mesiacov trestu zákazu činnosti súd I. stupňa náležite zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný maril výkon úradného rozhodnutia opakovane (v dňoch 27. augusta 2016 a 17. októbra 2016).

Pretože obžalovanému G. L. bolo potrebné ukladať súhrnný trest, správny je i ten výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd I. stupňa súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn.: OT/217/2016 zo dňa 20. októbra 2016 (právoplatným v rovnaký deň) ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Nezistiac preto žiadne podmienky na zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného G. L. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.